

paa at ændre hele Lønningslovsforslaget saaledes, at det passer ind, hvis vort Hovedændringsforslag vedtages. Om disse Ændringsforslag gælder det, at hvis vort Hovedændringsforslag til Lov om Rettens Pleje forkastes, maa disse Ændringsforslag dermed betragtes som bortfaldet. Ændringsforslag Nr. 2 til sidstnævnte Lovforslag har vi givet vor Tilslutning; det gaar ud paa, at man giver et Lønningstillæg mere til visse Embedsmænd, saaledes at Slutlønnen stiger fra 4,000 Kr. til 4,200 Kr. paa Betingelse af, at Lønningstillægene nedsættes fra 500 til 400 Kr. Derimod kan vi ikke tiltræde Ændringsforslag Nr. 3. Det gaar nemlig ud paa at normere Lønnen for de Medhjælpere for Politidirektøren, som vi stemmer imod under Retsplejeloven. Det er altsaa en Konsekvens af vor Stilling der. Mindretallet maa ogsaa modsætte sig Forhøjelsen af Lønnen til Politimestre af 2den Lønningsklasse fra 5,000 Kr. til 5,500 Kr. Derimod er vi gerne gaaede med til Bestemmelsen om, at Dommere ikke maa indehave lønede Bestillinger eller Tillidsposter uden Tilladelse fra et Femmandsraad, bestaaende af Formændene for de forskellige Retter. Det hænger noget sammen med, hvad man tidligere har forhandlet om ved den saakaldte Benlov.

Til Lovforslaget om Tilvejebringelse af Lokaler for østre Landsret m. v. har vi ikke stillet Ændringsforslag, men kun i Betænkningen taget et almindeligt Forbehold. Det er for et Rigsdagsudvalg meget vanskeligt at overse Forslag til saa omfattende Byggeforanstaltninger. Mindretallet vilde have foretrukket den Ordning, der forelaa i Fjor, hvis det var muligt at faa Retslokalerne til at ligge samlede paa Nytorv, men fra anden Side blev det hævdet, at Rummene der ikke slaar til, Lokalerne er for smaa og faa, og det har vi bøjet os for.

Mindretallet maa derimod modsætte sig det følgende Lovforslag om at inddrage de to Trediedele af Politikassernes Midler i Statskassen. Vi synes nemlig, det er noget vilkaarligt at fastsætte disse to Trediedele af Politikassernes Midler uden Hensyn til, om disse Kasser har opsparat store Beløb eller smaa Beløb. Det forekommer mig, at de Politikasser, der ikke har faaet Anvendelse for deres Formue, er noget uheldigt stillede. Vi er klare over, at ved at inddrage Politikassernes Midler vil visse Udgifter, der er afholdte af dem, falde Kommunerne til Byrde. Lovforslaget vil saaledes ramme noget

ulige, og derfor modsætter vi os det. Derimod er vi glade ved at gaa med til at slette andet Stykke af midlertidig Lov om offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale, at man stemmer for vort Hovedændringsforslag til Lov om Rettens Pleje og, hvis det vedtages, for de øvrige Forslag, der er en Konsekvens deraf. Forkastes vort Hovedændringsforslag, vil Mindretallet virke med til ved sin Stemmegivning at faa Lovforslaget om Rettens Pleje formet saaledes, som det vil blive, hvis de Ændringer vedtages, der subsidiært er tiltraadte af Mindretallet, idet vi betragter de fleste af disse som Forbedringer, kun ikke Nr. 15 om at ændre Reglerne angaaende Udtagelse af Nævninger i Overensstemmelse med Loven af 1909.

Jeg vil gøre en Bemærkning til den ærede Ordfører, der i Begyndelsen af sin Tale sagde, at han ikke vilde kritisere Mindretallet, forinden dets Ordfører havde talt, men alligevel paastod, at Mindretallet havde søgt i Betænkningen at give noget ondt af sig overfor Flertallet. Jeg synes egentlig, at denne Paastand af den ærede Ordfører ikke er berettiget, medmindre man fra den Side vil paastaa, at det at nævne, hvorledes Forholdet var i Fjor, er at give ondt af sig. Da var Mindretallet fra socialdemokratisk Side enigt med det nuværende Mindretal om at anbefale at lade Loven af 1909 træde i Kraft, idet man vedkendte sig; at denne Lov indeholdt saadanne Forbedringer, som det var værd at tage, og som man ikke kunde afvise, medens man ikke skulde afvente Forbedringer, dem kunde man efterhaanden faa. Jeg synes, at det, at man minder om et saadant Forhold, ikke berettiger til den Paastand, at man giver ondt af sig. Det har ikke været tilsigtet. Men jeg kunde tænke mig et andet Udtryk, som kunde anvendes, nemlig at give Ubehageligheder af sig, for saa vidt det er ubehageligt at blive mindet om et saadant forandret Standpunkt. Ligeledes kan jeg forstaa, hvis man vilde sige, at jeg har været ubehagelig ved at minde om Socialdemokratiets Stilling til Spørgsmaalet om Udtagelse af Nævninger. Jeg har heller ikke nævnt det, fordi jeg troede, at det Parti, som jeg har nævnt, vilde føle sig særlig smigret ved, at jeg havde fremdraget disse Forhold, men jeg synes, at Ret skal være Ret ogsaa i dette Forhold, og naar man holder sig til, hvad der